

Şair Azmi Güleç'in Hayatı, Külliyyatı ve Hakkında Yazılanlar

The Poet Azmi Güleç, All His Literal Works and Articles About Him

Dr. Tayfun HAYKIR*

Öz:

Genç yaşta edebiyat dünyasına adım atan Azmi Güleç, 1924'te İstanbul'da doğmuştur. Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesinden mezun olduktan sonra ziraat mühendisi olarak Anadolu'nun birkaç şehrinde görev yapar. Ardından Ankara'ya gelir ve vefat edeceği 1979'a kadar bu şehirde yaşar. Ankara'da da Tarım-Köy İşleri Bakanlığında çalışmıştır. Söz konusu memuriyetinin yanı sıra 1940'lı yılların ortalarından itibaren dönemin millî hassasiyetlere sahip dergilerinde imzası görülmeye başlamıştır. Azmi Güleç; *Orhun*, *Kürşad*, *Gurbet*, *Defne*, *Türk Yurdu*, *Türk Dili*, *Töre*, *Hisar*, *Türk Edebiyatı*, *Filiz*, *Türk Folkloru Araştırmaları* gibi dergilerin yazar kadrosunda yer almış bir şair ve kültür insanıdır. Bazıları bu dergilerde yayımlanan şiirlerini *Yemin* (1952), *Fetih Yıldızı* (1958), *Kapısız Sokaklar* (1963), *Zamanların Ötesi* (1967), *Ağustos Güneşi* (1967) ve *Azmi'den Rubâiler* (1970) adını verdiği altı kitapta bir araya getirmiştir. Şiirlerinin birçoğunda milliyetçi-memleketçi bir duyuş tarzı benimsemiş ve destan yazma geleneğini devam ettirmiştir. Ayrıca ferdî duygularla yazdığı felsefi içerikli rubaileri de vardır. Bu rubailerden

Bu makale 05-08.08.2018 tarihleri arasında gerçekleştirilen Uluslararası Türk Kültürü ve Medeniyeti Kongresinde sunulan ve "Unutulmuş Milliyetperver Bir Şair ve Kültür İnsanı: Azmi Güleç" başlığıyla kongre bildiri kitabında yayımlanan bildirinin geliştirilerek genişletilmiş hâlidir. (Haykir, 2018)

*Gazi Üniversitesi Türkçe Öğretim, Araştırma ve Uygulama Merkezi, Ankara-Türkiye, thaykir@gazi.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-3371-2245

birkaçı bestelenerek Klasik Türk Musikisi literatürüne kazandırılmıştır. Azmi Güleç, şairliğinin yanında esas mesleği olan ziraatçılık ile Türk kültürüne dair edebî ve folklorik müşterekleri birleştiren makaleler de kaleme almıştır. O, bu yönüyle bilinçli bir birey ve topluma karşı sorumluluklarının farkında olan bir aydındır. Bu makalede Azmi Güleç'in hayatı, eserleri ve sanat görüşleri ortaya çıkarılmaya çalışılmıştır. Ayrıca kitaplarına girmeyen eserlerine ulaşmak için yazmış olduğu süreli yayımlar taranmıştır. Böylelikle süreli yayın sayfalarında kalan şiirleri ve makalelerine ulaşılmıştır. Daha sonra şiirlerinin mükerrer yayımları karşılaştırılarak ne gibi değişiklikler yaptığı görülmüştür. Azmi Güleç'in yarım kalan çalışmaları, kitap projeleri de listelenmiştir. Bunlara ek olarak Azmi Güleç hakkında yazılanlar bir araya getirilmiştir. Ulaşılan yeni bilgilerle Azmi Güleç'in hem külliyatı büyük ölçüde ortaya çıkarılmış hem de biyografisine katkı sağlayacak birinci dereceden kaynak niteliğindeki metinlere/bilgilere ulaşılmıştır.

Anahtar sözcükler: Azmi Güleç, Türk edebiyatı, Türk şiiri, destan, rubai.

Abstract:

Azmi Güleç was born in Istanbul in 1924. He entered the literature world at a young age. After graduating from Ankara University, Faculty of Agriculture, he worked as an agricultural engineer in several cities of Anatolia. Then he came to Ankara and lived in this city until his death in 1979. He worked in the Ministry of Agriculture and Rural Affairs in Ankara. In addition to the aforementioned office, his signatures began to be seen in the periodicals with the national sensitivity since the mid-1940s. Azmi Güleç is a poet and cultural person who took part in the writings of different magazines like *Orhun*, *Kürşad*, *Gurbet*, *Defne*, *Türk Yurdu*, *Türk Dili*, *Töre*, *Hisar*, *Türk Edebiyatı*, *Filiz*, *Türk Folkloru Araştırmaları*. Some of his poems published in these magazines were gathered in six books, which he named *Yemin* (1952), *Fetih Yıldızı* (1958), *Kapısız Sokaklar* (1963), *Zamanların Ötesi* (1967), *Ağustos Güneşi* (1967) ve *Azmi'den Rubâîler* (1970). In many of his poems he adopted the nationalist-hometown style and he continued the tradition of writing epic poems. There are also philosophical quatrains "Rubai" written with individual emotions. Some of these quatrains "Rubai"s were compiled into Classical Turkish Music literature. Beside his poetry, Azmi Güleç has also written articles that combine literary and folkloric association with Turkish culture and agriculture which was his main profession. In this respect, he is a conscious individual and an intellectual who is aware of his responsibilities towards society. In this article, the life of Azmi Güleç, his works and views of art are tried to be revealed. In addition, the periodicals he had written were scanned in order to reach his works that were not included in his books. Thus, the poems and articles remaining in the periodical pages were reached. Later, the repeated publications of his poems were compared and it was seen what changes he made. Azmi Güleç's unfinished works and book projects are also listed. In addition, the writings about Azmi Güleç have been brou-

ght together. With the new information obtained, Azmi Güleç's collection has been revealed to a great extent and First-Order source texts/information that will contribute to his biography have been reached.

Keywords: Azmi Güleç, Turkish literature, Turkish poetry, epic, rubaie, quatrains.

Giriş:

Azmi Güleç, aslen Elazığ'a bağlı Kemaliyeli olan ve sonradan İstanbul'a göçmüş bir ailenin çocuğudur. 1924 yılında İstanbul'un Fatih semtinde dünyaya gelir. Okul hayatına İstanbul'da Yavuz Sultan Selim İlkokulunda başlar sırasıyla Karagümrük Ortaokulu ve Vefa Erkek Lisesinden mezun olur.

Ömrünün büyük kısmını geçireceği Ankara'ya gelişi yükseköğrenime başlamasıyla eşzamanlıdır. 1945 yılında Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesini kazanır.¹ Bu fakülteden "ziraat mühendisi" olarak 1949 yılında mezun olur. Mezuniyetinden sonra 1952 yılına kadar serbest çalışır fakat daha sonra "ziraat yüksek mühendisi" unvanıyla devlet memuriyetine başlar, Ticaret ve Tarım-Köy İşleri Bakanlıkları bünyesinde çalışır. İlk olarak Ticaret Bakanlığı Standardizasyon Müdürlüğünde pamuk eksperisi olarak Adana, Mersin ve Ankara merkez teşkilatında beş yıl görev yapar. Daha sonra 1957 yılında Tarım Bakanlığı Ziraat İşleri Genel Müdürlüğü Marketing Şubesinde görevlendirilir ve 1964'e kadar bu görevini sürdürür. Oradan Köy İşleri Bakanlığına geçer ve TOPRAKSU Makine İkmal Müdürlüğünde teknik eleman olarak hizmetine devam eder. 21 Şubat 1979 günü henüz elli beş yaşındayken bağırsak kanseri sebebiyle Ankara Yüksek İhtisas Hastanesinde vefat eder.

Azmi Güleç, taşra görevini tamamladıktan sonra vefatına kadar Ankara'da yaşar. Ankara'da yaşamayı tercih etmesinin yegâne sebebi içinde bulunduğu "milliyetçi sanat çevresi"nden uzak kalmak istemeyişidir. O, düşünce dünyasını Türk milliyetçiliği temeli üzerine kurmuş bir mühendis, bir şair, bir yazar ve bu çok yönlülüğün toplamı olan bir aydındır. Özellikle 1960 ve 70'li yılların Ankara'sında Azmi Güleç, milliyetçi sanat çevrelerinin yakından tanıdığı, tanınan isimlerden biridir. Yazdığı şiirlerini, şiir matinelerinde seslendirmesi onu daha da tanınır kılar. Milliyetperver ve vatansever bir kişiliğe sahip olduğunu çok genç sayılabilecek bir yaşta ortaya koymaktan çekinmez. Azmi Güleç henüz yirmi yaşına ulaşmamış liseli bir öğrenciyken Hüseyin Nihal Atsız tarafından çıkarılan *Orhun* dergisinde "Orhun'un Anketi" başlıklı ve on iki sorudan oluşan bir anket düzenlenir. Anketteki soruların tamamı Türk milliyetçiliğinin hangi değerler üzerine kurulması gerektiğini sorgulamaya yöneliktir. Azmi Güleç, açık imzayla bu ankete yazılı cevap verir. Türkçülüğe dair fikirlerini cevaplarına et bir şekilde yansıtır ve cevap metni derginin on beşinci sayısında yayımlanır. (Anonim 1944: 17) Azmi Güleç'in

¹ *Ulus* gazetesinin 14.10.1945 tarihli sayısının 5. sayfasında "Ziraat Enstitüsüne Girme Sınavını Kazananlar" başlığı altında verilen listede Azmi Güleç adı "paralı-yatılı" kabul edilen öğrenciler arasındadır. (Anonim 1945)

kalem manzum, mensur eserlerine ve diğer didaktik yazılarına bakıldığında yaşamı boyunca söz konusu ankette savunduğu değerlerinden ödün vermeden yoluna devam ettiği görülür.

Bir Edip Olarak Azmi Güleç

Şairliği

Azmi Güleç, edebiyat dünyasında daha çok şair kimliği ile tanınmıştır. Kendisi, şiire olan ilgisini şu cümleyle açıklar: “Şiir benim için ne bir geçim, ne bir şöret, ne de alkış vasıtasıdır. Gerçek sanatın ışığı altında Türklüğe faydalı olmaktır.”² Edebiyat dergilerinde şiirler yayımlamaya başlaması üniversitede okuduğu yıllara dayanır. Yayımlanmış ilk şiirine *Kürşad* dergisinin Nisan 1947 tarihli 1. sayısının 14. sayfasında “Gülahmedoğlu Azmi” imzasıyla rastlanılır.

Şiir içeriği bakımından hem tarihi kişilik olan *Kürşad*’la ilgilidir hem de aynı addaki derginin ilk sayısında yayımlandığı için dergiye yazılan bir güzelleme olarak değerlendirilebilir. Bu tarihten yani 1947’den 1971’e kadar neredeyse hiç ara vermeden edebiyat dergilerinde Azmi Güleç imzalı şiirlerin yayımlandığı görülür. Şiirlerin yer aldığı süreli yayınların ortak özelliği ise milliyetçi ve maneviyatçı yayın politikasına sahip dergiler olmasıdır. Bu dergilerden öne çıkanlar şöyle sıralanabilir: *Kürşad*, *Orhun*, *Orkun*, *Türk Dili*, *Türk Yurdu*, *Gurbet*, *Serdengeçti*, *Defne*, *Filiz*...

Azmi Güleç, dergilerde yayımlanan şiirlerini 1952-1970 yılları arasında çıkarıldığı altı kitapta bir araya getirir. Fakat kitaplarına dâhil etmediği şiirleri de vardır. Süreli yayınlar üzerine yapılan tarama sonucunda otuz dört şiirini kitaplarına almadığı -şimdilik tarafımızdan- tespit edilmiştir. Kendisinin yakın arkadaşlarından Prof. Dr. Necmeddin Sefercioğlu, Azmi Güleç şiirlerinin dört başlık altında toplanabileceğini ifade etmektedir:

Hamasi şiirler

Destanlar

Lirik şiirler

Rubailer (Sefercioğlu, 2017: 234)

Azmi Güleç’in şiirlerinin adedi; kitaplarına girenler yüz elli iki, girmeyenler otuz dört olmak üzere toplam yüz seksen altıdır. Şairin almış beş şiiri mükerrerdir yani bu şiirler farklı şiir kitaplarında veya süreli yayınlarda birden fazla kez yayımlanmıştır. Bu şiirlerin bazılarında değişiklikler yapıldığı dikkat çekmektedir. Şair hem aruz, hem hece ölçüsünü kullanmış bunun yanında serbest şiirlerde kaleme almıştır. Kullandığı nazım şekilleri arasında rubai öne en çok çıkmıştır. Ayrıca gazel, koşma, şarkı, taşlama gibi geleneksel ve Batı’dan geçen nazım şekillerini de kullanmıştır. Azmi Güleç’in şairliğinin zaman içindeki ilerlemesi ve değişimine bakıldığında hamasi, millî içerikli şiirlerden şahsi arzulara ve yalnızlığa doğru bir

² Şairin *Fetih Yıldızı* adlı kitabının arka kapak yazısından.

gidişin/yönelişin olduğu görülecektir. Bunun başlıca iki nedeninden ilki şairliğe genç yaşta başlaması ve sahip olduğu dünya görüşünü daha yüksek perdelere dile getirme arzusu, ikincisi ise mutsuz geçen ve ayrılıkla sonuçlanan iki evlilik, ardından gelen bunalımlı yalnızlık hissidir.

Tüm bunlara ek olarak Azmi Güleç'in şiirlerinde dikkat çeken bir ayrıntı şiirlerini dergilerde yayımlarken çevresindeki önem verdiği kişilere ithaf etmesidir. Fakat aynı şiirleri kitaplarına alırken bu ithafları -ikisi hariç- kaldırmıştır.³ Onun böyle davranması içine düştüğü yalnızlık psikolojisiyle ilişkilendirilebilir.

Azmi Güleç'in 1952-1970 yılları arasında yayımladığı altı şiir kitabı sırasıyla şunlardır:

Yemin: Azmi Güleç'in ilk şiir kitabı olan *Yemin*, 1952 yılında İstanbul'da yayımlanmıştır. Şair, bu şiir kitabını yayımlarken "Gülahmedoğlu Azmi" imzasını kullanır. Bundan dolayı birçok kaynakta şairin eserleri sıralanırken *Yemin*'den söz edilmemiştir. Kitapta yirmi üç şiir vardır. Bu şiirlerin tamamı vatan ve millet sevgisi üzerine kaleme alınmıştır. Sekiz şiir mükerrerdir. Bu sekiz şiir *Yemin*'den önce ve sonra *Kürşad*, *Orkun*, *Filiz* adlı dergilerde ve şairin *Fetih Yıldızı*, *Ağustos Güneşi* isimli şiir kitaplarında yayımlanmıştır.

Fetih Yıldızı: Azmi Güleç'in ikinci şiir kitabı *Fetih Yıldızı*, 1958 yılında Ankara'da Nur Yayınevi tarafından yayımlanır. Şair bu eserini İstanbul'un Fethi'nin 505. yıldönümü münasebetiyle yayımlamıştır. Eser, İstanbul'un Fethi ve Fatih Sultan Mehmet'e yazılmış bir destan kitabıdır. Fatih'e verilen "Necmü'l-Fetih" unvanından dolayı, kitaba bu ad verilmiştir. Her biri destanın bir parçası olan şiirler yirmi farklı başlık altında toplanmıştır. Şiirler aynı ölçü ve nazım biçimiyle değil, anlatılan sahnenin durumuna uygun tercihler doğrultusunda nazmedilmiştir. Bu başlıklar fethin gerçekleşiş kronolojisi esas alınarak oluşturulmuştur. Tarihî olayların anlatıldığı ve kişilerin konuşturulduğu şiirlere bakıldığında Azmi Güleç'in fetih hakkında yeterli düzeyde tarihî bilgi sahibi olduğu ayrıca dikkat çekmektedir. Kitaptaki şiirlerden dördü mükerrerdir.

Kapısız Sokaklar: Şairin 1963 yılında çıkardığı üçüncü şiir kitabıdır. Orhun Basımevi tarafından Ankara'da basılıp yayımlanır. Kitap yirmi altı şiirden oluşmaktadır. Bu şiirlerden on beşi mükerrerdir. *Kapısız Sokaklar*, şairin ilk iki şiir kitabından tamamen farklı bir içeriğe sahiptir. Azmi Güleç, bu kitabıyla birlikte manzume yazarlığından şairliğe geçmiştir, denebilir. Daha ferdi meselelere yönelen ve içten bir üslupla yazılan şiirlerde aşk, yalnızlık, hayat karşısında yenilgi, geçmişe özlem, yaşama sevinci, tabiat, büyük şehirde yaşanan kimsesizlik hissi şiirlerin temaları arasında öne çıkanlardır. Ayrıca daha önceki şiirlerin merkezini Turancı Türklük anlayışı oluştururken bu kitapla birlikte daha yumuşak ve hisli bir memleket sevgisinin dizelediği dikkat çeker. Bununla birlikte *Kapısız Sokak-*

³ Bu şiirler sırasıyla şunlardır: 1) Mehmet Can Fergane'ye ithafli "İçimde Bir Vatan Açılıyor" (Güleç, 1952: s. 6), 2) "Üstad Ressam Necmi Şenel'in Gözleri" (Güleç, 1970: s. 33)

lar'daki "Cyrano de Bergerac"⁴ adlı şiirinde açıkça görüldüğü üzere Batı medeniyetine ait konu ve imgeler, Azmi Güleç tarafından kullanılmaya başlanır. Azmi Güleç, ileriki yıllarda çok sayıda eser vereceği rubai türünün ilk örneklerine de bu kitabında yer verir.

Zamanların Ötesinde: *Kapısız Sokaklar*'dan dört yıl sonra 1967'de çıkardığı *Zamanların Ötesinde* Azmi Güleç'in dördüncü şiir kitabıdır. Eser, Defne Yayınevi tarafından hazırlanıp Ankara'da basılmıştır. Eserin "Bu kitabı, ömrüm boyunca gerçek insanlığı asla unutamayacağım şair dostum Mustafa Arif ARIK'ın aziz ruhuna armağan ediyorum." ithafıyla başlar⁵. Bu kitaba ad olan şiir, *Kapısız Sokaklar*'ın son şiiridir. Şair bu şiiri genişleterek sekiz şiirden oluşan bir dizi şiir kaleme alır. Artık özel hayatında yaşadığı yenilgilerden bunalan şairin (yolunda gitmeyen iki evlilik ve sonrasında gelen alkol bağımlılığı) bulunduğu mekân, zaman ve şartlardan kaçıp kurtulma isteği "zamanların ötesinde bir zaman"a gitmek olarak şiirleşir. Bu arzu bir tür ölüm isteği olarak yorumlanabilir. Kitap yirmi bir şiirden oluşmaktadır ve bunların dokuzu mükerrerdir. İçerik ve söyleyiş açısından *Kapısız Sokaklar*'a benzeyen bir şiir kitabıdır. Diğer kitaplardan farklı olarak bu şiir kitabına Fikret Erkılıç, Gürbüz Azak, Nuray Tüzmen, Cemal Karamete ve Nüvit Polat tarafından sanatsal çizimler eklenmiştir.

Ağustos Güneşi: Malazgirt Zaferi'nin 896. yıldönümüne armağan olarak yayımlanan bu eser, şairin beşinci kitabıdır ve 1967'de Defne Yayınları arasından Ankara'da çıkmıştır. On yedi şiirden oluşan eserdeki beş şiir mükerrerdir. *Fetih Yıldızı*'nda olduğu gibi kronolojik ilerleme düzenine uygun olarak şiirler kaleme alınmış ve bir destan vücuda getirilmiştir. Şiirlerin aralarında tarihî bilgilendirme sağlamak ve okurun şiirleri daha iyi kavraması için bazı bilgi paragrafları eklenmiştir. Ayrıca eser Nuran Divitçioğlu tarafından içeriğiyle örtüşecek şekilde "nefis bir surette" resimlenmiştir.

Azmi'den Rubailer: Azmi Güleç'in 1970 yılında yayımladığı altıncı ve son şiir kitabıdır. Hemen önceki iki kitabı gibi bu şiir kitabı da Defne Yayınlarından çıkmış ve Ankara'da yayımlanmıştır. Azmi Güleç, hem yaşadığı dönemde hem de vefatından sonra daha çok rubai şairi olarak tanınmıştır. Zaman içinde çeşitli edebiyat dergilerinde yayımladığı rubailerinden bir kısmını bu kitapta bir araya getirmiştir. Edebiyatımızın büyük rubai yazarı Arif Nihat Asya, şairin yayımlanan bu kitabı için şu tarihi düşmüştür:

⁴ Cyrano de Bergerac, 17. yüzyılda yaşamış Fransız şair, oyun yazarı ve ünlü bir silahşordur. Gaskonya Beyi olan Cyrano, mutlakiyete başkaldırmış bir hürriyetçidir. Bu tavrından dolayı askerlikten ayrılır ve başına buyruk bir hayat yaşamaya başlar. Burnu çok uzun olduğu için alay konusudur. Kuzeni Roxane'a âşiktir fakat burnu yüzünden ona açılmaz. Bu olumsuzluklarla baş etmeyi bilen çok cesur, gururlu ve büyük bir âşık olan Cyrano de Bergerac, kişiliğindeki bu özelliklerden kaynaklı olarak birçok edebî esere konu edilmiştir.

⁵ Edebiyat dünyasında "Arık Ozan" mahlasıyla tanınan Mustafa Arif Arık, 1925 yılında Kozan'da doğdu. 1952 yılında Siyasal Bilgiler Fakültesini bitirdi. Üç ilçede kaymakamlık yaptıktan sonra Ankara Belediyesi Zât İşleri Şube Müdürlüğüne getirildi. Yakalandığı kanser hastalığından kurtulamayarak genç yaşta, hayatının ve sanatının en verimli çağında, 23.9.1963 tarihinde vefat etti. Halk şiirinin imkânlarını kullanarak kaleme aldığı yurt ve millet sevgisi, kahramanlık, aşk ve ölüm konularını işlediği şiirleriyle ünlendi. (Etiz, 2011: 33)

“Azmi'den Rubailer - Ebced'le tarih: 1970

Her rubai, onda bir mercan kadeh...

Sen de görersen dersin: 'Aldan hâlesi!'

Der bilenler: 'Şimdi bir Azmi Güleç

Vardır... Azmizâde'nin şehzadesi.'” (Güleç, 1970: 7)

Arif Nihat Asya'nın klasik rubaici Azmizâde Haletî Çelebi'nin varisi olarak görüldüğü Azmi Güleç'in bu kitabında kırk rubai vardır. Bunların yirmi ikisi mükerrerdir. İlk yayımlarında bazı yakınlarına ithaf ettiği rubailerden -Ressam Necmi Şenel ithafı hariç- hiçbirinin başındaki ithaflar kitaba dâhil edilmez. Rubailerin konuları rindane aşk; Allah, insan, yurt ve tabiat sevgisi; ömrün geçiciliği, dünyanın faniliği, zamaneden şikâyet, kadere boyun eğiş ve barış olarak öne çıkmaktadır. Eser, Dr. Süheyl Ünver'in *Turkish Desings* adlı eserinden alınan ve Gürbüz Azak ile şairin oğlu Mengüç tarafından çizilen desenlerle süslenmiştir. Ayrıca *Azmi'den Rubailer*'de yer alan “Ederiz” (Beyhude değil aşk ile feryat ederiz) ve “Barıştan Yanayım” (Artık ne bahardan ne kıştan yanayım) başlıklı rubailer, klasik Türk musikisi bestekârları Rüştü Eriç ve İsmail Akçapınar tarafından bestelenmiştir.

Yazarlığı

Azmi Güleç, ziraat mühendisi olmanın yanında ilk gençlik yıllarından vefatına kadar edebiyatla ilgisini kesmemiş üretken bir şairdir. Bununla birlikte o hem mesleğiyle ilgili teknik, sıhhi hem de edebî konularla ilgili makaleler yazmış, bu bilimsel ve edebî makalelerini *Türk Dili, Standard, Ziraat Dünyası, Orman ve Av, Türk Düşüncesi, Türkiye İktisat Gazetesi, Ülkemiz, Halkevleri Dergisi, Türk Folkloru Araştırmaları, Defne ve Orhun* olmak üzere dönemin ulusal boyutlu dergi ve gazetelerinde yayımlamıştır. Onun yazılarında dikkat çeken en özgün özellik ise ziraat ile halk kültürünün ve edebiyatının müşterekleri üzerine yoğunlaştığı, bilgi verici yazılar kaleme almasıdır. Bu onun tam anlamıyla bir kültür insanı olduğunun açık ve güçlü kanıtıdır. Azmi Güleç'te böylesi bir özelliğin kendini göstermesi Türk Ocaklı bir şair ve yazar olmasıyla alakalıdır. Yazılarında zirai, sıhhi ve edebî konulara eğilişi bu misyonla ilgilidir ve yazılarının içeriği Türk milletine kültür ve bilgi taşıma gayesiyle doğru orantılıdır.

Bahse konu olan yazılarından on ikisi doğrudan edebî içeriklidir. Bu makalelerde klasik Türk edebiyatı şairlerinin bazılarının şiirlerinde Türk milletini aşağılaması, Türklerin at sevgisi ve edebiyatımıza yansımaları, yazarın memleketi olan Elazığ'ın halk kültürü ile türküleri ve bunlara ek olarak rubai türü konu edilmiştir. Rubai hakkında yazdığı altı yazıda rubainin ne olduğu açıklığa kavuşturulduktan sonra Mevlana, Fuzûlî, Azmizade Haletî Çelebi, Nazîm, Kadî Burhaneddin ile Babür Şah'ın rubailerini ve sanatçı yönlerini incelenmiştir. Söz konusu bu yazılar konuyu ele alışı, kaynakların zenginliği, kullanılan yöntem ve anlatım açısından bir edebiyat profesörünün kaleminden çıkmışçasına niteliği yüksek yazılardır.

Zirai ve sıhhi meseleler hakkında yazılan üç yazıda kımızın, kraliçe arı sütünün

insan sağlığı açısından yararları ile ambalaj için kullanılacak tahtaların nasıl olması gerektiği üzerinde durulmuş, çeşitli çizimler de eklenerak konu açıklanmaya çalışılmıştır.

“Tarım folkloru” olarak da adlandırılabilir ziraat ve edebiyatın birlikte ele alındığı, mütterek içerikli makalelerinde bahçe sanatının şiirlere yansımāsından; ağaçlarla, sulamayla, nadasla, gübremeyle, iklimle, tarla ürünleriyle ilgili atasözü-deyimlere kadar geniş bir konu dağılımının olduğu görülür. Yazarın on bir makalesi de böylesi bir içerik zenginliğine sahiptir.

Yarım Kalan alışmaları

Azmi Güleç, şair ve yazar kimliğiyle yaşamı boyunca birçok süreli yayında kalem faaliyetinde bulunmuş ve 1952-1970 arasında altı şiir kitabı yayımlamıştır. Ancak hayalini kurduğu hatta gerçekleştireceğine dair taahhütte bulunduğu bazı çalışmaları vardır ki maalesef hiçbirini gerçekleştirmeden bu dünyadan göçmüştür. İlk şiir kitabı *Yemin*'den sonuncusu olan *Azmi'den Rubailer*'e kadar tüm eserlerinin sonunda “Basılacak Olanlar” başlığı altında ileride yayımlayacağı eserlerinin listesini vermiştir. Öyle ki yakında basılması planlanan kitaplardan birkaçının süreli yayınlarda ilanı dahi verilmiştir.

Azmi Güleç'in yayımlamayı düşündüğu, istediği fakat maddi ve manevi olumsuzluklardan dolayı basımını gerçekleştiremediği eserlerinin listesi şöyledir:

Eveleme – Geveleme (Mizahi şiirler)

Toprak şiirleri Güldestesi

*Demokrasiye Gazeller, Hicivler*⁶

Ziraati şairler Antolojisi (Hasan Kaya Manioğlu ile birlikte.)

Türk Tarım Folkloru

*Türk Edebiyatından Seçme Rubailer*⁷

Türk şair, Edip ve Sanatçılarından Seçme Fıkralar (Güleç 1970)

Yukarıdaki listede basımı vaat edilen eserler aslında onun süreli yayın sayfalarında kalan şiir, makale ve serbest yazılarının nihai şekliyle bir araya getirilme gayerinden başka bir şey değildir. Ön hazırlıkları tamamlanan, bazı bölümleri okurla paylaşılan bu kalem mahsullerinin kitaplaştırılması ne yazık ki gerçekleştirilememiştir.

Vefatı ve Ardından Yazılanlar

Azmi Güleç adı, bugün birçok kişi için tanıdık gelmeyebilir. Bu unutulmuş sima, aslında vefatıyla birlikte ardında onlarca şiir ile edebî, kültürel ve zirai içerikte birçok makale bırakmış bir Türk aydınıdır. Yaşamı boyunca -özellikle belirt-

⁶ şairin *Serdengeçti* dergisinde yayımladığı şiirleri bu içeriklidir.

⁷ *Defne* dergisinde aynı başlık altında yayımladığı yazılarının kitaplaştırılması arzusudur.

mekte fayda var- ilk gençlik yıllarından itibaren çalışmış, üretmiş ve mücadeleden kaçmamıştır. Millet ve yurt sevgisini özümseyen Azmi Güleç, tüm faaliyetleriyle Türk edebiyat ve kültür hayatına katkı sağlamayı amaçlamış ince ruhlu bir sanat adamıdır. Yaşadığı olumsuzluklar onu “aksiyon adamlığı”ndan koparıp “münzevi” bir ruh hâline büründürmüştür. Fakat o hâldeyken bile çalışmış ve ömrü boyunca Türk milletine, sanatına hizmet etmiş, değerli katkılarda bulunmuştur.

Azmi Güleç, 21 Şubat 1979 gecesi Ankara Yüksek İhtisas Hastanesinde birkaç gün önce başarılı bir ameliyat geçirmiş olmasına karşın hayata gözlerini yumar. *Hisar* dergisinin Mart 1979 sayısında “Şair Azmi Güleç’i Kaybettik” başlığı altında vefatı şu cümlelerle edebiyat dünyasına duyurulur:

“Şair Azmi Güleç, 21 Şubat 1979 Çarşamba günü Ankara’da vefat etti. 1924 yılında İstanbul’da doğan ve Eğinli bir ailenin çocuğu olan Güleç, ilk ve orta öğrenimini İstanbul’da yaptıktan sonra Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesine girmiş ve buradan 1949 yılında mezun olmuştur. Ticaret, Tarım ve Köy İşleri Bakanlıklarında çeşitli görevlerde bulunduktan sonra emekli olmuştur. Memleketçi ve milliyetçi birçok dergi ve gazetelerde yazı ve şiirleri yayınlanan Azmi Güleç 30 yılı aşan bir süre edebiyata hizmet etmiştir. Şiirlerini, “Kapısız Sokaklar”, “Zamanların Ötesi”, “Azmi’den Rubailer” adlı kitaplarda toplamıştır. “Fetih Yıldızı” ve “Ağustos Güneşi” adlı iki de destan denemesi vardır. Merhuma Tanrı’dan rahmet dileriz.” (Anonim 1979)

Azmi Güleç, vefatıyla birlikte deyim yerindeyse çektiği tüm sıkıntılardan kurtulmuş bir şekilde arzuladığı “zamanların ötesine” kavuşmuştur. Ertesi gün cenazesi kadirbilir dostlarının omuzları üzerinde taşınır ve ebedî istirahatgâhına defnedilir. Edebiyat dünyasından yakın dostları vefatının ardından onun şahsını, eserlerini ve sanatını ele alan yazılar yazarlar. Bunlar Muin Feyzioğlu, Abdullah Satoğlu, Fethi Gözler, Necmeddin Sefercioğlu ve Halil Soyuer’dir. Azmi Güleç’in ardından yazılan bu yazıların birkaçından alınan aşağıdaki pasajlar onun insani ve sanatkâr yönünü daha iyi kavramak ve üzerindeki unutulmuşluk perdesini aralamak için faydalı olacaktır:

“Azmi GÜLEÇ, yalnız rubaileri, şiirleri, destanlaşan eserleriyle ve yazılarıyla değil, insan olarak da yüksekti. Onun hemen hemen herkese olan insancıl davranışı, unutulmayacak sesi ve eserleri daima bir ‘hoş seda’ olarak edebiyatımızın kubbesinde kalacak ve şair tatlı bir bahar havasının ılık nefeslerini üzerimizde uzun bir süre estirecek, gezdirecektir. Ruhu şâd olsun.” (Feyzioğlu, 1979: 17)

* * *

“Burada bir gerçeği vurgulamak istiyorum: Kişiyle Allah arasına kimse giremez ve bir kişinin şöyle ya da böyle olması onun şöyle ya da böyle olmasına sebep teşkil etmez. Güleç, içkinin pençesinden bir türlü kurtulamamıştı. Onun içkiye müptela oluşu, Allah’a inancını sarsmamış ve millî hislerini körletmemişti. O, her zaman Allah’ıyla beraber ve onun zikriyle dopdoluydu. (...) Azmi Güleç, bugün için maalesef unutulmuştur. Hâlbuki şiir görüşü ve eserler başka bir şairde olsaydı,

onun için neler yapılmazdı ki... En azından her yıl mezarına gidilir, eserleri boy boy neşredilir ve sanatçı birlikleri günler tertip ederlerdi. Talihsiz Güleç maalesef ki bunlardan yoksundur...” (Gözler, 1985: 20)

* * *

“O, elli beş yıllık ömrünü yurt ve Türklük aşkı ile dolu fakat özel hayatında mutsuzluğa ve yalnızlığa mahkûm yaşadı. Bunu göz önüne alarak sözümü yalnızlığını ve kötü bahtını dillendiren bir rubaisi ile bitireceğim:

Yıldızlara, yıldızlara baktım da uyudum,

Kör bahtımı, kör şansımı yaktım da uyudum.

Kimler bilecek Tanrıca yalnızlığımı,

Yıldızları yıldızlara kattım da uyudum.” (Sefercioğlu, 2017: 236)

Azmi Güleç’in Kitaplarına Giren Tüm Şiirleri ve Diğer Yayım Yerleri

ŞİİR ADI	KİTAP ADI	SAYFA	İLK VEYA DİĞER YAYIM YERLERİ	AÇIKLAMA
Serhat Türküsü	<i>Yemin</i> (1952)	3		
Bizden Sorulur	<i>Yemin</i> (1952)	4-5		
İçimde Bir Büyük Vatan Ağlıyor	<i>Yemin</i> (1952)	6-7		Mehmet Can Fergane’ye itha- fiyla yayımlan- mış.
Mecnun Olur	<i>Yemin</i> (1952)	8	<i>Orkun</i> (Aralık 1950, S. 13, s. 2) <i>Orkun</i> (Ocak 1951, S. 15, s. 12)	Sürelî yayınlarda “Gülahmedoğlu Azmi imzasıyla” yayımlanmış.
Hazar Türküsü	<i>Yemin</i> (1952)	9		
Kıbrıs Türküsü	<i>Yemin</i> (1952)	10		
Kürşad’a Sesleniş	<i>Yemin</i> (1952)	11	<i>Kür Şad</i> (Nisan 1947, S. 1, s. 14)	
Birlik	<i>Yemin</i> (1952)	12		
Mehmetçiğin Des- tanı	<i>Yemin</i> (1952)	13- 15		
Tarih Diyor ki	<i>Yemin</i> (1952)	16	<i>Fetih Yıldızı</i> (1958, s. 48) <i>Orkun</i> (Haziran 1951, S. 38, s. 2)	Sonraki yayımlar- larda ilk dize değiştirilmiş.
İrküm Diyor ki	<i>Yemin</i> (1952)	17	<i>Fetih Yıldızı</i> (1958, s. 47) <i>Orkun</i> (Haziran 1951, S. 38, s. 2)	

Mehmet Oğlu Mehmetçik Diyor ki	<i>Yemin</i> (1952)	18	<i>Ağustos Güneşi</i> (1967, s. 40) <i>Orkun</i> (Haziran 1951, S. 38, s. 2)	Başlık ilk yayımdan sonra "Mehmed Oğlu Mehmetçik'ten "1071 Şehitlerine" şeklinde değiştirilmiş.
Anadolu Fâtihî Alp Arslan'a	<i>Yemin</i> (1952)	19		
Gelibolu Fâtihî Süleyman Paşa'ya	<i>Yemin</i> (1952)	20		
Fâtih	<i>Yemin</i> (1952)	21-22	<i>Fetih Yıldızı</i> (1958, s. 49-50)	Şiirin adı daha sonra "Fetih Yıldızı" yapılır ve şiirin geneline yayılan birkaç değişiklik yapılmıştır.
29 Mayıs 1453	<i>Yemin</i> (1952)	23	<i>Fetih Yıldızı</i> (1958, s. 46)	Şiirin geneline yayılan birkaç değişiklik yapılmıştır.
Barbaros	<i>Yemin</i> (1952)	24	<i>Filiz</i> (Temmuz 1971, S. 14, s. 8) <i>Orkun</i> (Ağustos, 1964, S. 29, s. 45)	<i>Filiz</i> 'de "Barbaros'a Sesleniş" başlığı altında yayımlanmıştır.
Koca Sinan	<i>Yemin</i> (1952)	25	<i>Filiz</i> (Nisan 1971, S. 11, s. 13)	
İrkımın Sesi	<i>Yemin</i> (1952)	26-27		
Yedi Tepeden	<i>Yemin</i> (1952)	28		
Kore'ye Destan	<i>Yemin</i> (1952)	29		"Kore Şehitlerine" ithafıyla yayımlanmıştır.
Mehmetçiğin Mektubu	<i>Yemin</i> (1952)	30		
Yemin	<i>Yemin</i> (1952)	31		
Cülüsiye	<i>Fetih Yıldızı</i> (1958)	9-10		
Fethe Doğru	<i>Fetih Yıldızı</i> (1958)	11-12		
Ak Şemseddin Konuştu I, II	<i>Fetih Yıldızı</i> (1958)	13-15		
Fetih Müjdesi	<i>Fetih Yıldızı</i> (1958)	16-17		

Hünkâr Boğazkesen Önünde	<i>Fetih Yıldızı</i> (1958)	18-19		
Fâti'h'in Sancağı	<i>Fetih Yıldızı</i> (1958)	20-21		
Fâti'h'e Karşı Bizans Surları Konuştu	<i>Fetih Yıldızı</i> (1958)	22-24		
Fâti'h Atını Denize Sürende	<i>Fetih Yıldızı</i> (1958)	25-26		
Levendlerin Türküsü	<i>Fetih Yıldızı</i> (1958)	27-28		
Dolmabahçe'den Haliçe I, II	<i>Fetih Yıldızı</i> (1958)	29-30		
Alp Erenler Türküsü	<i>Fetih Yıldızı</i> (1958)	31-32		
Fetih Türküsü I, II	<i>Fetih Yıldızı</i> (1958)	33-36		
Çerilerin Fetih Aşkı	<i>Fetih Yıldızı</i> (1958)	37-38		
Ulubatlı Hasan	<i>Fetih Yıldızı</i> (1958)	39-40		
Fetih Sabahı	<i>Fetih Yıldızı</i> (1958)	41-43		
Fatih Ayasofya Önünde Konuştu	<i>Fetih Yıldızı</i> (1958)	44-45		
29 Mayıs 1453	<i>Fetih Yıldızı</i> (1958)	46		
İrkim Diyor Ki	<i>Fetih Yıldızı</i> (1958)	47	<i>Yemin</i> (1952, s. 17) <i>Orkun</i> (Haziran 1951, S. 38, s. 2)	
Tarih Diyor Ki	<i>Fetih Yıldızı</i> (1958)	48	<i>Yemin</i> (1952, s. 16) <i>Orkun</i> (Haziran 1951, S. 38, s. 2)	Son yayım yeri olan kitapta ilk dize değiştirilmiştir.
Fetih Yıldızı	<i>Fetih Yıldızı</i> (1958)	49-50	<i>Yemin</i> (1952, s. 21)	<i>Yemin</i> 'deki ilk yayımda şiir "Fâti'h" başlığı altında yayımlanmıştır, son yayımda şiirin geneline yayılan bazı değişiklikler yapılmıştır.

Fâtihè Gazel	<i>Fetih Yıldızı</i> (1958)	51	<i>Orkun</i> (Mayıs 1951, S. 34, s. 7)	Son yayımda şiirin geneline yayılan bazı değişiklikler yapılmıştır.
Değil	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963)	5-6	<i>Zamanların Ötesi</i> (1967, s. 19) <i>Türk Yurdu</i> (Temmuz 1959, S. 275, s. 49)	Aynı görselle şairin adı geçen her iki kitabında da yayımlanır.
Endişe	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963)	7-8	<i>Türk Dili</i> (Aralık 1953, S. 27, s. 134)	Son dördlüğün ikinci dizesinde değişiklikler yapılmıştır.
Tedirgin Dünya	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963)	9-10	<i>Türk Dili</i> (Şubat 1953, S.17, s. 284)	İlk dize ve son dördlüğün üçüncü dizesinde değişiklikler yapılmıştır.
Suç	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963)	11		
Satış	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963)	12		Aynı başlıklı bir şiir <i>Azmi'den Rubiler</i> adlı kitapta da var. Fakat iki şiirin sadece başlıkları aynıdır, iki şiir birbirinden tamamen farklıdır.
Boşluk	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963)	13	<i>Orkun</i> (Aralık 1962, S. 11, s. 13)	
Sabır	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963)	14-15	<i>Türk Dili</i> (Ocak 1952, S.4, s. 19)	
Azâb	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963)	16	<i>Türk Yurdu</i> (Haziran 1959, S. 274, s. 50)	
Gün Boyunca Söylediğim Türküler I-II	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963)	17-19	<i>Türk Dili</i> (Ekim 1953, S. 25, s. 29)	İkinci dördlüğün ilk dizesi kitaptaki yayımda kısaltılmıştır.

	Şehir Düşünceleri I, II	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963)	20-22	<i>Gurbet</i> (Temmuz 1954, S. 3, s. 9)	Şiir dergideki ilk yayımında “Garip Şehir Düşünceleri” başlığıyla yayımlanmıştır. Kitapta ise I ve II numaralı şiirlerin yerleri değiştirilmiştir. II numaralı şiirin genelinde bazı değişiklikler yapılmıştır.
	Dünya ve İnsanoğluna Dair Sone	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963)	23-24		
	Değişmeler I, II, III, IV, V, VI, VII	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963)	25-28		
	Cyrano De Bergerac	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963)	29-30	<i>Zamanların Ötesi</i> (1967, s. 21)	
	Mitoloji	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963)	31-32	<i>Zamanların Ötesi</i> (1967, s. 37)	
	Nirvana	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963)	33-34		
	Rübâi I, II, III	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963)	35-37	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970, s. 46)	<i>Kapısız Sokaklar</i> 'daki Rübâi II, <i>Azmi'den Rubâilere</i> “Ederiz” başlığıyla aynen dâhil edilmiştir.
	Karasevda	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963)	38		
	Koşma Gibi	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963)	39-40		
	Sevda Üstüne	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963)	41		
	Şarkı	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963)	42		
	Nil	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963)	43-44	<i>Zamanların Ötesi</i> (1967, 39) <i>Türk Yurdu</i> (Ocak 1960, S. 280, s. 54)	

Türkülerinle Başbaşayım İstanbul	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963)	45-46	<i>Türk Dili</i> (Nisan 1954, S.31, s.395) <i>Yeni Türk Edebiyatında Üsküdar Şiirleri Antolojisi</i> (Kaknüs Yay., s. 96-97)	Şiirin kitaptaki hâli ile <i>Türk Dili</i> 'ndeki ilk yayımı arasında İlk dörtlüğün ikinci dizesi ve son kıtanın üçüncü dizesinde değişiklikler vardır. Şiirin adı geçen antolojide "Türkülerinle Başbaşayım İstanbul'um" şeklinde değiştirilmiştir. İlk ve son dörtlükte ise değişiklik vardır.
Eğin Türküsü	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963)	47-48		
Bahar Türküsü	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963)	49-50	<i>Türk Yurdu</i> (Nisan 1959, S.272, s. 49)	
Sonsuz Gidiş	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963)	51	<i>Türk Yurdu</i> (Aralık 1959, S.279, s. 93)	
Mağlûp Kişileriz	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963)	52-53		
Zamanların Ötesi	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963)	54-55	<i>Zamanların Ötesi</i> (1967, s. 1-14)	Bu şiir ilk yayımı yeri olan <i>Kapısız Sokaklar</i> 'da tek bir şiir olarak yayımlanır, <i>Zamanların Ötesi</i> 'nde ise 8 parçadan oluşan bir dizi şiir hâlinde genişletilir. İlk şiirin on birinci dizesindeki "sen" şahıs çekimi ikinci yayımda "siz'e dönüştürülmüştür.

	Zamanların Ötesi I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII	Zamanların Ötesi (1967)	7-14	<i>Defne</i> (Mayıs 1967, S. 41, s. 6)	“Zamanların Ötesi V” şiiri <i>Defne</i> adlı dergide bu kitaptan alındığı belirtilerek yayımlanmıştır.
	Tanrısal İnsanlık	<i>Zamanların Ötesi (1967)</i>	15		
	Ecce Homo I, II	<i>Zamanların Ötesi (1967)</i>	16		
	Değil	<i>Zamanların Ötesi (1967)</i>	19	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963) <i>Türk Yurdu</i> (Temmuz 1959, S. 275, s. 49)	Şiir, aynı görselle her iki kitapta da yayımlanır.
	İsli Aydınlık	<i>Zamanların Ötesi (1967)</i>	20		
	Cyrano De Bergerac	<i>Zamanların Ötesi (1967)</i>	21	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963, s. 29-30)	
	Sisler ve Buğular İçinde	<i>Zamanların Ötesi (1967)</i>	22		
	Bu Oyun Çiftetelli Değil	<i>Zamanların Ötesi (1967)</i>	23		
	Özgür Ölürken	<i>Zamanların Ötesi (1967)</i>	24		
	Zâlim Gerçek I, II, III, IV	<i>Zamanların Ötesi (1967)</i>	25	<i>Defne</i> (1966, S. 1)	
	Önceleri	<i>Zamanların Ötesi (1967)</i>	26		
	Aynalar ve Mantar Tarlası	<i>Zamanların Ötesi (1967)</i>	29		
	Yitik Dünyalar İçre I, II, III, IV	<i>Zamanların Ötesi (1967)</i>	30		
	Bu Toprağın Kadri Hemşehrim I, II, III	<i>Zamanların Ötesi (1967)</i>	33-34		
	Mitoloji	<i>Zamanların Ötesi (1967)</i>	37	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963, s. 31)	
	Bir Kez	<i>Zamanların Ötesi (1967)</i>	38		
	Nil	<i>Zamanların Ötesi (1967)</i>	39	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963) <i>Türk Yurdu</i> (Ocak 1960, S. 280, s. 54)	Her üç yayımda da bazı değişiklikler yapılmıştır.
	Kızlar	<i>Zamanların Ötesi (1967)</i>	40	<i>Defne</i> (19 Nisan 1966, S. 3, s. 5)	

Libido	<i>Zamanların Ötesi</i> (1967)	43	<i>Defne</i> (12 Nisan 1966, S. 2)	
Dilek	<i>Zamanların Ötesi</i> (1967)	44	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970, s. 55) <i>Hisar</i> (Mayıs 1967, S. 41, s. 14)	<i>Hisar</i> 'da "Doç. Dr. Recep Doksat'a" ithafıyla yayımlanmıştır.
Barıştan Yana	<i>Zamanların Ötesi</i> (1967)	44	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970, s. 57) <i>Hisar</i> (Şubat 1966, S. 66, s. 16)	<i>Hisar</i> 'da "Doğan Kotaloğlu'na" ithafıyla yayımlanmıştır.
Öldüğüm Gün	<i>Zamanların Ötesi</i> (1967)	45		
1071'e Doğru	<i>Ağustos Güneşi</i> (1967)	9		
Evdoksiya	<i>Ağustos Güneşi</i> (1967)	12		
Karabulut'un Selenişi	<i>Ağustos Güneşi</i> (1967)	13		
Karabulut'tan Diyojen'e I, II,	<i>Ağustos Güneşi</i> (1967)	16-17		
Romanos Diyojen Konuştu	<i>Ağustos Güneşi</i> (1967)	20	<i>Türk Yurdu</i> (Kasım 1959, S. 278, s. 49)	Şiirin geneline yayılan bazı değişiklikler yapılmıştır.
Alparslan Konuştu	<i>Ağustos Güneşi</i> (1967)	21	<i>Türk Yurdu</i> (Kasım 1959, S. 278, s. 49)	
Alparslan'ın Atının Dileği	<i>Ağustos Güneşi</i> (1967)	24		
Bizdedir	<i>Ağustos Güneşi</i> (1967)	25		
Birinci Muhafız Konuştu	<i>Ağustos Güneşi</i> (1967)	28		
İkinci Muhafız Konuştu	<i>Ağustos Güneşi</i> (1967)	29		
Üçüncü Muhafız Konuştu	<i>Ağustos Güneşi</i> (1967)	30		
Dördüncü Muhafız Konuştu	<i>Ağustos Güneşi</i> (1967)	31		
Süphan Dağları	<i>Ağustos Güneşi</i> (1967)	34		
Alparslan Otağ'da Batı'ya Doğru Konuştu	<i>Ağustos Güneşi</i> (1967)	36	<i>Defne</i> (Şubat 1967, S. 37, s. 7)	<i>Defne</i> 'de "Alparslan Otağ'da Konuştu" başlığıyla yayımlanmıştır.

	Bizimdir	<i>Ağustos Güneşi</i> (1967)	37		
	Başbuğ Geliyor	<i>Ağustos Güneşi</i> (1967)	38		
	26 Ağustos 1071	<i>Ağustos Güneşi</i> (1967)	39	<i>Türk Yurdu</i> (Ağustos 1959, S. 276, s. 28)	<i>Türk Yurdu</i> 'nda ilk yayımında "1071" başlığıyla yayımlanmıştır. Kitaba alınırken şiirde birçok ekleme ve çıkarma yapılmıştır.
	Mehmed Oğlu Mehmedçik'ten 1071 Şehitlerine	<i>Ağustos Güneşi</i> (1967)	40	<i>Yemin</i> (1952, s. 18) <i>Orkun</i> (Haziran 1951, S. 38, s. 2)	Önceki yayımlarda başlık "Mehmet Oğlu Mehmetçik Diyor ki" şeklindeyken son kitapta "Mehmed Oğlu Mehmedçik'ten 1071 Şehitlerine" şeklinde değiştirilmiştir.
	Doğuş	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	9	<i>Defne</i> (Aralık 1967, S. 48, s. 6)	<i>Defne</i> 'de "A. Fuat Azgur'a" ithafıyla ve "Yeniden Doğuş" başlığıyla yayımlanmıştır.
	Biz	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	11	<i>Defne</i> (Haziran 1967, S. 42, s. 7)	<i>Defne</i> 'de Mehmet Yüceler'e ithaf edilerek yayımlanmıştır.
	Koşmak	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	12	<i>Defne</i> (Haziran 1967, S. 42, s. 7)	<i>Defne</i> 'de Salih Erdağ'a ithaf edilerek yayımlanmıştır.
	Korusun	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	13	<i>Filiz</i> (Temmuz 1970, S. 2, s. 11)	<i>Filiz</i> 'de Muzaffer Yersel'e ithaf edilerek yayımlanmıştır.

Bal Sarısı	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	15	<i>Defne</i> (Ocak 1967, S. 37, s. 7)	Dergi yayımında Arif Nihat Asya'ya ithaf edilmiş, kitapta ise bu ithaf kaldırılmıştır. Şiirin kitap yayımında bazı değişiklikler yapılmış, ikinci dizenin başındaki "Newton'la" ibaresi "İnsanla" şeklinde değiştirilmiştir. Ayrıca dergi baskısında şiirin başlığı "Renkler ve Bal Sarısı" şeklindedir.
Van Gölü'nde Akşam	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	16		
Katıyor	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	17		
Uyuma	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	18		
Günlerimiz	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	19	<i>Defne</i> (Mart 1967, S. 39, s. 7)	Dergi baskısında Arif Nihat Asya'ya ithaf edilmiş, ama kitapta bu ithaf kaldırılmıştır.
Satış	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	20	<i>Kapısız Sokaklar</i> (1963) <i>Filiz</i> (Temmuz 1970, S. 2, s. 11)	Aynı başlıklı bir şiir <i>Kapısız Sokaklar</i> 'da da vardır. Fakat başlık aynı şiirler farklıdır.
Yaşıyor	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	21	<i>Defne</i> (Mart 1967, S. 39, s. 7)	Dergi baskısında Arif Nihat Asya'ya ithaf edilmiş, ama kitapta bu ithaf kaldırılmıştır.
Yanıyor	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	23		

	Değişir	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	24	<i>Defne</i> (Mart 1967, S. 39, s. 7)	Dergi baskısında Arif Nihat Asya'ya ithaf edilmiş, ama kitapta bu ithaf kaldırılmıştır.
	Aldanış	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	25	<i>Defne</i> (Mart 1967, S. 39, s. 7)	Dergi baskısında Arif Nihat Asya'ya ithaf edilmiş, ama kitapta bu ithaf kaldırılmıştır. Dergideki ilk yayımda başlık "Uyuyuş" şeklindedir.
	Hüküm	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	27		
	Büyük Ağrı	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	28		
	Yeniden	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	29	<i>Defne</i> (Mart 1970, S. 75, s. 6)	
	Hâtıra	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	30		
	Faltaşı	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	31		
	Ömrümce	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	32	<i>Defne</i> (Mart 1968, S. 51, s. 5)	Dergideki yayımda "Ahmet Tufan Şentürk'e" ithafı vardır. Kitapta bu ithaf kaldırılmıştır.
	Üstad Ressam Necmi Şenel'in Gözleri	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	33	<i>Hisar</i> (Mayıs 1967, S. 41, s. 14)	<i>Hisar</i> 'da "Üstad Necmi Şenel'e" ithafıyla "Dünyanın" başlığı altında yayımlanmıştır. Rubailerin neredeyse tamamı dergi yayımlarında ithafliken, kitaplarda bu ithaflar kaldırılmıştır. Kaldırılmayan ithaflardan hatta ithafın başlık yapıldığı tek şiirdir.

İçin	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	34	<i>Defne</i> (Ocak 1968, S. 49, s. 13)	Dergide "Rubai" başlığı altında "Abdullah Savaşçı'ya" ithafıyla yayımlanmıştır.
Zamanların Gölgesi	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	35		
Yazı	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	36		
Oluş	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	37	<i>Filiz</i> (Temmuz 1970, S2, s. 11)	<i>Filiz</i> 'de "Sulhi Sümer'e" ithafıyla yayımlanmıştır, kitapta bu ithaf kaldırılmıştır.
Fetih Rüzgârı	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	39		
Erzurum Tabyaları	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	40		
Beylerbeyi	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	41		
Görür	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	43	<i>Defne</i> (Aralık 1967, S. 48, s. 6)	<i>Defne</i> 'de "Hulusi Kızıldağ'a" ithafıyla yayımlanmış, kitapta bu ithaf kaldırılmıştır.
Görürüz	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	44	<i>Defne</i> (Haziran 1967, S. 42, s. 7)	Zeki Özkaya'ya ithaf edilerek <i>Defne</i> 'de yayımlanmış, kitapta bu ithaf kaldırılmıştır.
Arayan	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	45	<i>Türk Yurdu</i> (Mart 1960, S. 282, s. 55)	<i>Türk Yurdu</i> 'nda "Rubai" başlığı altında yayımlanmıştır.
Ederiz	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	46		
Bizler	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	47		
En Güzeli	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	48		
Yetersiz Güç	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	49		
Sezgi	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	51		

	Gibidir	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	53		
	Dilek	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	55	<i>Zamanların Ötesi</i> (1967, s. 55) <i>Hisar</i> (Mayıs 1967, S. 41, s. 14)	<i>Hisar</i> 'da "Doç. Dr. Recep Doksat'a" ithafıyla yayımlanmış, kitapta bu ithaf kaldırılmıştır.
	Bariştan Yana	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	57	<i>Zamanların Ötesi</i> (1967, s. 57)	
	Öldüğüm Gün	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	58	<i>Zamanların Ötesi</i> (1967, s. 58)	
	Boşuna	<i>Azmi'den Rubâiler</i> (1970)	59	<i>Zamanların Ötesi</i> (1967) <i>Defne</i> (Nisan 1967, s. 5)	<i>Defne</i> 'de Fuat Çilingiroğlu'na ithaf edilmiş, kitapta bu ithaf kaldırılmıştır. Şiir genelinde değişiklikler yapılmıştır.

Azmi Güleç'in Kitaplarına Girmemiş Şiirleri

	ŞİİR ADI	KÜNYE BİLGİLERİ	AÇIKLAMA
	(Bizi redifli) Rubai	<i>Defne</i> (Temmuz 1967, S. 43, s. 10)	"Rahmetli Tamburi Ömer Altuğ'a" ithafıyla yayımlanır.
	(Eser redifli) Rubai	<i>Defne</i> (Eylül 1971, S. 93, s. 11)	Rıfki Serhatlıoğlu'na ithafıyla yayımlanmıştır.
	(Neyzenimiz redifli) Rubai	<i>Defne</i> (Temmuz 1967, S. 43, s. 10)	"Neyzen Hayri Tümer'e" ithafıyla yayımlanır.
	(Tanrım redifli) Rubai	<i>Defne</i> (Haziran 1971, S. 90, s. 5)	"Rubai" başlıklı ve "tanrım" redifli rubaidir.
	Artık	<i>Defne</i> (Ocak 1971, S. 85, s. 6)	"Artık" başlıklı ve redifli rubai "Hayri Eryılmaz'a" ithafıyla yayımlanmıştır.
	Aşk ve Zaman İçre I, II	<i>Gurbet</i> (Ağustos 1954, S. 4, s. 15)	
	Bana Bir Zaman Verin	<i>Defne</i> (Eylül 1967, S. 45, s. 5)	"Zamanların Ötesi" şiir serisine dâhil edilebilecek içerikte olan bu şiir şairin kitaplarından hiçbirine dâhil edilmiştir.
	Bırak Beni	<i>Filiz</i> (Ekim 1971, S. 17, s. 7)	
	Bile	<i>Defne</i> (Ekim 1970, S. 82, s. 7)	"Bile" redifli rubai.
	Bizim	<i>Defne</i> (Ekim 1971, S. 94, s. 5)	"Bizim", redifli rubaidir.

	Bu Kor Beni Bırakmıyor	<i>Filiz</i> (Eylül 1971, S. 16, s. 7)	
	Deyü Deyü	<i>Defne</i> (Ağustos 1967, S. 44, s. 7)	Hız. Ali'yi metheden Bektaşî nefesi tarzında bir şiirdir.
	Fatihleşen İstanbul	<i>Filiz</i> (Mayıs 1971, S. 12, s. 5)	
	Fetihler (Rubai)	<i>Defne</i> (Nisan 1967, S. 40, s. 5)	Bu rubai "Azmi'den Rubailer"e alınacağı söylense de kitaba dâhil edilmez.
	Gâvur Dağları	<i>Halkevleri Dergisi</i> (Mart 1967, S. 5, s. 21)	
	Gördüm II	<i>Defne</i> (Kasım 1971, S. 95, s. 6)	Şair Halil Soyuer'e ithaf edilmiştir.
	İki Dünya	<i>Defne</i> (Ekim 1970, S. 82, s. 7)	"Sensin" redifli rubai.
	Kalmamış	<i>Serdengeçti</i> (Mart 1959, S. 29, s. 10)	"Nâbî'ye nazire" ibaresiyle yayımlanmış bir gazeldir. İmza olarak "Azmi Gülahmedoğlu" kullanılmıştır. Zamaneden şikâyet edilen bir hicviyedir.
	Konuşturun (rubai)	<i>Filiz</i> (Ocak-Şubat 1971, S. 8-9, s. 12)	<i>Filiz</i> 'in şairleri kısmında fotoğrafı öz geçmişiyle birlikte bu şiiri ve "Şarkî" adlı eseri yayımlanmıştır.
	Malazgirt'te Tan Yeri	<i>Filiz</i> (Kasım 1971, S. 18, s. 2)	
	Men Senin Ceylanınem	<i>Serdengeçti</i> (Mayıs-Haziran 1952, S. 15-16, s. 31)	"Gülahmedoğlu Azmi" imzasıyla yayımlanan bu şiirde dönemin siyasetçileri ve ülkemizdeki siyaset anlayışı eleştirilir.
	Mevlana	<i>Türk Yurdu</i> (Haziran-Temmuz 1961, S. 297, s. 12)	
	Mevlana	<i>Defne</i> (Aralık 1966, S. 36, s. 5)	
	Mevlana	<i>Serdengeçti</i> (S.21, s. 10)	Şair'in "Mevlana" başlıklı üç şiiri vardır ve bunlar birbirinden farklı şiirlerdir.
	Özlem	<i>Defne</i> (Nisan 1967, S. 40, s. 5)	Bu rubai <i>Azmi'den Rubâiler</i> 'e alınacağı söylense de kitaba dâhil edilmez.
	Rüya-Hülya (Rubai)	<i>Filiz</i> (Ekim 1970, S. 5, s. 10)	"Yılmaz Yücel'e" ithafıyla yayımlanmıştır.
	Serencam-ı Millet	<i>Serdengeçti</i> (Haziran 1951, S. 13, s. 7)	"Gülahmedoğlu Azmi" imzasıyla yayımlanan bu şiirde devlet yönetimimiz eleştirilerek halkın düştüğü zor durum anlatılmaktadır.

	Şarkı (Edebilsem redifli)	<i>Filiz</i> (Ocak-Şubat 1971, S. 8-9, s. 17)	<i>Filiz</i> 'in şairleri kısmında Azmi Güleç'in fotoğraflı öz geçmişiyle birlikte bu şiiri ve "Konuştur" başlıklı rubaisi yayımlanmıştır.
	Şemsi Perende	<i>Türk Yurdu</i> (Kasım 1964, S. 305-306, s. 9)	Şiir bir önceki sayı olan Mevlana özel sayısı için gönderilmiş ama geç ulaştığı için bir sonraki sayıda yayımlanmıştır.
	Şeref'e Gazel	<i>Filiz</i> (Aralık 1971, S. 19, s. 12)	
	Türklüğün Söylenişi (Rubai)	<i>Defne</i> (Nisan 1967, S. 40, s. 5)	Oğuz İlhan'a ithaf edilen bu rubai <i>Azmi'den Rubâiler'e</i> alınacağı söylenece de kitaba dâhil edilmez.
	Vartolu Hasibe'nin Türküsü	<i>Defne</i> (Eylül 1968, S. 57, s. 251)	
	Vartolu Kâzım'ın Türküsü	<i>Defne</i> (Eylül 1968, S. 57, s. 251)	
	Zamanların Ötesinde	<i>Filiz</i> (Aralık 1970, S. 7, s. 10)	"Neriman Kolat'a" ithafla yayımlanmıştır.

Azmi Güleç'in Makaleleri

	MAKALE ADI	KÜNYE BİLGİLERİ	AÇIKLAMA
	"Orhun'un Anketi" başlıklı on iki soruya yazılan cevap.	<i>Orhun</i> İkinci Devre (1943-1944, S. 12-16)	
	Ağaçlara Dair Atasözleri ve Deyimler	<i>Türk Folkloru Araştırmaları</i> (Şubat 1972, S. 271, s. 6229)	
	Ambalaj Kapları İçin Kullanılacak Tahtalarda Rutubetin Rolü	<i>Standard</i> (Ağustos 1964, S. 32, s. 28)	
	Bağ ve Bahçeye Dair Atasözleri ve Deyimler	<i>Türk Folkloru Araştırmaları</i> (Haziran 1972, S. 275, s. 6332-6333)	
	Büyüme, Hasat ve Harmana Dair Atasözleri ve Deyimler	<i>Türk Folkloru Araştırmaları</i> (Eylül 1971, S. 266, s. 6083-6084)	
	Ekim İşlerine Dair Atasözleri, Deyimler	<i>Türk Folkloru Araştırmaları</i> (Ocak 1971, S. 258, s. 5848-5849)	
	Eski Türk Hayatında Kımız ve Sağlıktaki Önemi	<i>Türk Dili</i> (1 Haziran 1955, S. 45, s. 567-570)	
	Gerçek Sevgi ve Türküler Ülkesi: Eğin-Kemaliye	<i>Halkevleri Dergisi</i> (Ocak 1967, S. 3, s. 23-24)	
	Gerçek Sevgi ve Türküler Ülkesi: Eğin-Kemaliye	<i>Halkevleri Dergisi</i> (Eylül 1967, S. 11, s. 21-22)	
	Gerçek Sevgi ve Türküler Ülkesi: Eğin-Kemaliye	<i>Halkevleri Dergisi</i> (Ekim 1967, S. 12, s. 19)	

Haşhaş Tarlasında Yanık Emine	<i>Türk Folkloru Araştırmaları</i> (Kasım 1974, S. 304, s. 7138-7140)	
İklim ve İklim Dair Atasözleri, Deyimler	<i>Türk Folkloru Araştırmaları</i> (Temmuz 1970, S. 252, s. 5675-5678)	
İnsan Beslenme ve Sağlığında Kraliçe Arı Sütünün Rolü	<i>Türkiye İktisat Gazetesi</i> (1964, S. 595, s. 4-7)	
Sazın Tellerinden Posta ve Telgraf Tellerine	<i>Türk Folkloru Araştırmaları</i> (Eylül 1974, S. 302, s. 7089)	"PTT'ci Ömer Akkan'ın aziz ruhuna" ithafıyla yayımlanmıştır.
Sulama, Nadas ve Gübre ile İlgili Atasözleri ve Deyimler	<i>Türk Folkloru Araştırmaları</i> (Kasım 1970, S. 256, s. 5804-5805)	
Tarla Ürünleri ile İlgili Atasözleri, Deyimler	<i>Türk Folkloru Araştırmaları</i> (Aralık 1971, S. 269, s. 6158-6159)	
Türk Edebiyatından Seçme Rubailer	<i>Defne</i> (Aralık 1966, S. 36, s. 10-11)	Bu makalede genel olarak rubai nazım şekli tanıtılır, edebiyat dünyasındaki öncülerinden bahsedilip birkaç rubai örneği verilir.
Türk Edebiyatından Seçme Rubailer	<i>Defne</i> (Aralık 1967, S. 48, s. 10)	17. yüzyıl şairi Nazım'ın rubailer ve rubaiciliği hakkında bir yazıdır.
Türk Edebiyatından Seçme Rubailer II	<i>Defne</i> (Ocak 1967, S. 37, s. 6-7)	Mevlana'nın rubaiciliğinin ele alındığı bir yazıdır.
Türk Edebiyatından Seçme Rubailer III	<i>Defne</i> (Mart 1967, S. 39, s. 8)	Fuzûlî'nin rubaiciliğinin ele alındığı bir yazıdır.
Türk Edebiyatından Seçme Rubailer IV	<i>Defne</i> (Mayıs 1967, S. 41, s. 11)	Azmizade Haleti'nin rubaiciliğinin ele alındığı bir yazıdır.
Türk Edebiyatından Seçme Rubailer VI	<i>Defne</i> (Şubat 1968, S. 50, s. 11)	Babür Şah'ın rubaiciliğinin ele alındığı bir yazıdır.
Türk Edebiyatından Seçme Rubailer VII	<i>Defne</i> (Nisan 1968, S. 52, s. 7)	Kadı Burhaneddin'in rubaiciliğinin ele alındığı bir yazıdır.
Türk Folklorunda, Millî Destanlarında At Sevgisi ve Oğuzlama	Ülkemiz Haziran (1967, S. 13, s. 14-15)	

	Türk Tarım Folkloruna Giriş	<i>Türk Folkloru Araştırmaları</i> (Mayıs 1970, S. 250, s. 5624-5625)	
	Türklerde At Sevgisi	<i>Türk Düşüncesi</i> (Şubat 1954, S. 3, s. 182-187)	
	Türklerde Bahçe Sanatı ve Şiirimize Tesiri	<i>Ziraat Dünyası</i> (1 Ocak 1965, S. 180, s. 6-7)	Aynı yazı ilk defa Eylül 1954'te <i>Türk Düşüncesi</i> 'nin Eylül 1954 tarihli 10. sayısının 68. Sayfasında yayımlanmıştır.
	Türklerde Bahçe Sanatı ve Şiirimize Tesiri	<i>Türk Düşüncesi</i> (Eylül 1954, S. 10, s. 291-296)	Aynı yazı ikinci defa Ocak 1965 <i>Ziraat Dünyası</i> 'nın Ocak 1965 tarihli 180. sayısının 58. Sayfasında yayımlanmıştır.
	Türklük Hakkında İftira Edebiyatı	<i>Türk Düşüncesi</i> (Temmuz 1954, S. 8, s. 99-105)	

Azmi Güleç ve Eserleri Hakkında Yazılanlar

	YAZI ADI	YAZAR ADI	KÜNYE BİLGİLERİ	AÇIKLAMA
	(Derginin takdim yazısı)	Filiz	<i>Filiz</i> (Eylül 1970, S. 4, s. 1)	Azmi Güleç'in de dâhil olduğu yazı kurulundan şair ve yazarların adları söylenerek dergi idarehanesinde yaptıkları edebî toplantılardan bahsedilir. Bu isimler şöyle sıralanabilir: Basri Gocul, Fügen Topsever, Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu, Göktürk Mehmet Uytun, Kerim Aydın Erdem, Fikret Kavafoğlu, Hüseyin Çolak, Mehmet Coşar, İlkân San, Abdullah Satoğlu.

Şair Azmi Güleç'in Hayatı, Külliyatı ve Hakkında Yazılanlar

	(<i>Toprak Şiirleri Antolojisi</i> adlı çıkarmayı düşündüğü eserin ilanı)		<i>Filiz</i> (Eylül 1971, S. 16, s. 23)	
	Azmi Güleç	Halil Soyuer	Şair Dostlarım (Türk Edebiyatı Vakfı Yay., 2004, s. 168-172)	Hatırataya dayalı bir Azmi Güleç biyografisidir. (H. Soyuer'in Aralık 1966 tarihli <i>Defne</i> 'nin 36. sayısında yazdığı yazı ile aynı yazı değildir.)
	Azmi Güleç	Necmeddin Sefercioğlu	<i>Tanıdığım Ünlü Türkçüler</i> (Altınordu Yay., II. Baskı, s. 232-236)	Azmi Güleç hakkında yazılmış en kapsamlı yazıdır.
	Azmi Güleç Üzerine	H. Fethi Gözler	<i>Eflatun</i> (Şubat 1985, S. 194, s. 20-21)	Vefatının ardından unutulmuş gündeme getirilmiş, eserleri ve şiirleri üzerine bazı kanaatler belirtilmiştir.
	Azmi'den Rubailer	Sabahattin Çankaya	<i>Defne</i> (Ekim 1970, S. 82, s. 24-25)	<i>Azmi'den Rubâiler</i> hakkında yazılmış bir tanıtım yazısıdır.
	Azmi'den Rubailer	A. Nihat Asya	<i>Fatihler Ölmez ve Takvimler</i> (1976, I. Basım, s. 180)	Azmi Güleç'in <i>Azmi'den Rubâiler</i> adlı kitabı için yazılmış tarih kitabıdır. Güleç, adı geçen eserinin başına bu tarihi elemiştir.
	Bize Gelenler: Azmi'den Rubailer	İmzasız	<i>Filiz</i> (Ağustos 1970, S.3, s. 224)	<i>Azmi'den Rubâiler</i> adlı kitap ve şairi hakkında kaleme alınmış bir tanıtım yazısıdır.
	Bizim Çatı Altındakilere Rubailer: Azmi Güleç	Hasan Kaya Manioğlu	<i>Defne</i> (Kasım 1970, S. 83, s. 14)	Azmi Güleç'in hüznünlü hâlini vasfeden bir rubaidir.
	Edebiyatımızda Rubai ve Azmi Güleç	Muin Feyzi-oğlu	<i>Hisar</i> (Mayıs 1979, S. 259, s. 16-17)	Şairin ölümü üzerine yazılmış; şahsiyetinin ve eserlerinin ele alındığı bir anma yazısıdır.
	Fetih Yıldızı	Hikmet Dizdaroğlu	<i>Çağrı</i> (1959, S. 14, s. 10-11)	<i>Fetih Yıldızı</i> adlı kitap hakkında yazılmış bir tanıtım ve inceleme yazısı.

	Ölümünün I. Yıldönümünde: Kooperatifçi-Şair Azmi Güleç	Abdullah Satoğlu	<i>Karınca</i> (Şubat 1980, S. 518, s. 27-28)	Abdullah Satoğlu, Azmi Güleç'in birinci vefat yıldönümü vesilesiyle bu yazıyı yazmıştır. Satoğlu, yazının içinde Azmi Güleç'e daha önceden ithaf ettiği bir şiiri yeniden gündeme getirir. Şairin hayatından, şiirlerinden genel olarak bahseden bir yazıdır. Yazarın daha sonra <i>Edebiyat Dünyamızdan Hoş Sedalar</i> adlı kitabına koyduğu yazının aynısıdır.
	Rubailer Şairi Azmi Güleç	Abdullah Satoğlu	<i>Edebiyat Dünyamızdan Hoş Sedalar</i> (Akçağ Yay., 2004, s. 160-163)	Yazarın <i>Karınca</i> dergisinde yazdığı yazının aynısıdır.
	Şair Azmi Güleç'i Kaybettik	İmzasız	<i>Hisar</i> (Mart 1979, S. 257, ön kapağın arka sayfası)	
	Şair Dostlarım: Azmi Güleç	Halil Soyuer	<i>Defne</i> (Aralık 1966, S. 36, s. 16-17)	Halil Soyuer'in Şair Dostlarım adlı kitabına aldığı yazı ile aynı değildir.
	Türkülerle Başbaşayım İstanbulum	Kemal Kahraman-Seyfettin Ünlü	<i>Yeni Türk Edebiyatında Üsküdar Şiirleri Antolojisi</i> (Kaknüs Yay., s. 96-97)	Azmi Güleç'in bu şiiri antolojiye dâhil edilmiştir. Şair hakkında üç satırlık bilgi verilmiştir.
	Yeni Çıkan Kitaplar Üzerine: <i>Azmi'den Rubailer</i>	İmzasız	<i>Defne</i> (Haziran 1971, S. 90, s. 22)	Kitap tanıtım yazısı.
	Zamanların Ötesi	Muzaffer Uyguner	<i>Hisar</i> (Aralık 1967, S. 48, s. 21-22)	Kitap tanıtım yazısı.

Sonuç

Azmi Güleç, 1940'lı yılların başından 1970'lerin sonuna kadar edebiyat dünyasında imzası görülmüş bir edebî sima ve kültür insanıdır. Ancak ölümünün üzerinden tam kırk yıl geçen sanatçı, aradan geçen zaman içinde unutulmuş bir isim hâline gelmiştir. Bu çalışmanın öncelikli amacı onun bazı edebiyat ansiklopedilerinde görülen ve bir paragrafı aşmayan biyografisini geliştirerek unutulmuşluğunun önüne geçmek olmuştur. Ayrıca hem süreli yayınlarda hem de bazı kaynaklarda dağınık hâlde bulunan Azmi Güleç ve eserleri hakkında yazılan araştırma-inceleme yazıları listelenmiştir. Bunların 18 yazıdan oluştuğu tespit edilip künye bilgileri verilmiştir. Böylelikle başta edebiyat tarihçiliği olmak üzere edebiyat biliminin farklı alanlarında çalışan araştırmacı ve incelemecilere, çalışmalarına kaynaklık edecek bilgi sağlanmıştır. Sağlığında altı şiir kitabı yayımlayan Azmi Güleç'e ait külliya-

tın ortaya çıkarılması yönünde kitaplarına girmemiş birçok manzum ve mensur eserine ulaşılmıştır. İlk şiir kitabı *Yemin*, "Gülahmedoğlu Azmi" imzasıyla yayımlandığı için birçok edebiyat tarihinde anılmamıştır. *Yemin*'in de dâhil edilmesiyle birlikte Azmi Güleç'in kitaplarına girmiş şiir sayısı 152 olarak tespit edilmiştir. Yine yapılan süreli yayın taramaları sonucunda -tespit edildiği kadarıyla- şairin kitaplarına giren şiirlerinden 66'sının mükerrer olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu 66 şiirin nerelerde, kaç defa, hangi değişikliklerle yayımlandığı da sorgulanarak şairin sanatındaki gelişim ve tercih çizgisi gözlemlenebilmiştir. Ayrıca yine yapılan süreli yayın taraması sonucunda şairin kitaplarına dâhil etmediği ve bu zamana kadar ilk yayım yerinde kalmış 34 şiirine ulaşılmıştır. Bu şiirlerin de künye bilgileri listelenmiştir. Tespit edilen şiirlerden hareketle şairin sanatına dair bazı tespitlerde bulunulmuştur. Azmi Güleç'in yayımlamayı düşündüğü yedi eserin hazırlığını yaptığı fakat ömrünün yetmediği de ulaşılan bilgiler arasındadır. Edebiyat âleminde daha çok "şair" sıfatıyla tanınan Azmi Güleç'e ait 29 düz yazı metni de künyeleriyle birlikte listelenmiştir. Söz konusu yazıların birçoğu makale türüne aittir ve edebî konular üzerine yazılmıştır. Bu yazılardan üçünün ise Azmi Güleç'in mesleki uzmanlık alanı olan ziraatçilikle ilgili olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Kaynakça:

- Anonim, (1944), “Orhun’un Anketi”, **Orhun**, 15: 1944,15: 16-21.
- Anonim, (1945), **Ulus**, 14.10.1945, s. 5.
- Anonim, (1979), “Azmi Güleç’i Kaybettik”, **Hisar**, 257 (Kapak içi yazısı).
- ETİZ, M. Nihat, (2011), **Cumhuriyet Dönemi Mülkiyeli Şairler (Antoloji)**, İzmir: Mülkiyeliler Birliği İzmir Şubesi Yayını.
- FEYZİOĞLU, Muin, (1979), “Edebiyatımızda Rubai ve Azmi Güleç”, **Hisar**, 259: 16-17.
- GÖZLER, Fethi, (1985), “Azmi Güleç Üzerine”, **Eflatun**, 94: 44.
- GÜLEÇ, Azmi, (1952), **Yemin** (Gülahmedoğlu Azmi adıyla), İstanbul.
- GÜLEÇ, Azmi, (1958), **Fetih Yıldızı**, Ankara: Ayyıldız Matbaası.
- GÜLEÇ, Azmi, (1963), **Kapısız Sokaklar**, Ankara: Orkun Basımevi.
- GÜLEÇ, Azmi, (1967a), **Zamanların Ötesi**. Ankara: Defne Yayınları.
- GÜLEÇ, Azmi. (1967b), **Ağustos Güneşi**. Ankara: Defne Yayınları.
- GÜLEÇ, Azmi. (1970), **Azmi’den Rubâiler**. Ankara: Defne Yayınları.
- HAYKIR, Tayfun, (2018), “Unutulmuş Milliyetperver Bir Şair ve Kültür İnsanı: Azmi Güleç”. **TÜRKKÜM 2018 Uluslararası Türk Kültürü ve Medeniyeti Kongresi Tam Metin Bildiri Kitabı**, Balıkesir: 296-305.
- SATOĞLU, Abdullah, (2012), **Edebiyat Dünyamızdan Hoş Sedâlar**, Ankara: Akçağ Yayınevi.
- SEFERCİOĞLU, Necmeddin, (2017), **Tanıdığım Ünlü Türkçüler**, Ankara: Altınordu Yayınevi.
- SOYUER, Halil, (2004), **Şair Dostlarım**. İstanbul: Türk Edebiyatı Vakfı Yayınları.

Extended Abstract:

Azmi Güleç comes from a family that is originally from Kemaliyeli in Elazığ and later he moved to Istanbul. He was born in 1924 in Fatih district of Istanbul. He started school life in Istanbul and graduated from Yavuz Sultan Selim Primary School, Karagümrük Secondary School and Vefa Erkek High School. His arrival to Ankara, where he will spend most of his life, is concurrent with the start of higher education. In 1945, he was accepted in the Faculty of Agriculture at Ankara University. In 1949, he graduated from this faculty as an agricultural engineer. After graduation, he worked as freelancer until 1952, but then he started to work as a civil engineer under the title of "Agricultural Engineer, MSc." and worked under the Ministries of Commerce and Agriculture and Rural Affairs. Firstly, he worked for five years in Adana, Mersin and Ankara central organization as a Cotton Expert in the Standardization Directorate of the Ministry of Commerce. Then, in 1957, he was assigned to the Marketing Department of the General Directorate of Agricultural Affairs of the Ministry of Agriculture and until 1964 he continued this task. From there, he passes to the Ministry of Rural Affairs and continues to serve as technical staff at TOPRAKSU Machinery and Supply Directorate. Güleç passed away on February 21, 1979, at the age of fifty-five, in Ankara High Specialization Hospital due to bowel cancer. He is an engineer, a poet, a writer, and an intellectual who built the world of thought on the basis of Turkish nationalism. Especially in Ankara in the 1960s and 70s, Azmi Güleç is one of the well-known figures of nationalist art circles. Azmi Güleç brings together his poems published in magazines between 1952-1970 in six books. His poetry collections are *Yemin* (1952), *Fatih Yıldızı* (1958), *Kapısız Sokaklar* (1963), *Zamanların Ötesi* (1967), *Ağustos Güneşi* (1967) and *Azmi'den Rubâîler* (1970). His poems can be grouped under four main headings: heroic poems, epics, lyric poems, and quatrains "rubai". Some quatrains have been composed. But there are also poems and articles that he did not include in his books. In this study, it is aimed to recall Azmi Güleç whose death was over forty years and to reveal his corpus. Firstly, his biography which is seen in some literary encyclopedias and does not exceed one paragraph is attempted to be expanded. In addition, research-review articles written about Azmi Güleç and his works, which are scattered in both periodicals and in some sources are listed. It was determined that these consisted of 18 articles and imprint information was given. Thus, information was provided to researchers and reviewers working in different fields of literature, especially in literary historiography. Many poetry and prose works that have not been included in the works of Azmi Güleç, who published six poetry books in his life, have been reached. His first poetry book *Yemin* has not been mentioned in many of the history of literature because it was published with the signature of "Gülahmedoğlu Azmi". With the inclusion of *Yemin*, the number of poems entered into Azmi Güleç's books has been determined to be 152. As a result of the periodical surveys conducted again, it was concluded that 66 of the poems entered into the poet's books were duplicated, as far as they were determined. By questioning Where, how many times and with what changes these 66 poems were published

the development and preference line of the poet's art have been able to be observed. In addition, as a result of the periodical survey, 34 poems which the poet did not include in his books and which had remained in the first place of publication until this time were reached. The imprint information of these poems is also listed. Based on the poems identified, some determinations have been made about the poet's art. It is also among the information that Azmi Güleç prepared the seven works that he thought to publish but his life was not enough. In the world of literature 29 prose texts of Azmi Güleç, who is mostly known as a poet, are listed along with their tags. Many of the articles in question belong to the genre of the article and have been written on literary subjects. It has been concluded that three of these articles are related to agriculture, which is Azmi Güleç's field of professional expertise.

Keywords: Azmi Güleç, Turkish literature, Turkish poetry, epic, rubaie, quatrains.